

urigtigt at vedblive med at betale Afgiften. Det er jo en ren og skær Accise, en ren og skær indirekte Afgift, der her lægges paa en nødvendig Forbrugsartikel. Jeg har ikke det mindste imod, at Kontrollen gøres skarp, og det har jeg ogsaa hævdet tidligere. Ligesom jeg mener, at det er i Forbrugernes Interesse, at Kontrollen bliver skarp, saaledes tror jeg ogsaa, at det i det lange Løb er i Producenternes Interesse. Fra et Landbrugsstandpunkt har jeg ikke det mindste imod, at Kontrollen er skarp, men som Frihandelsven vil jeg her hævde, at vi ikke paa et saadant Omraade, som der her er Tale om, skulle søge at paalægge en ny Afgift.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) fremholdt, at den sanitære Side af Spørgsmaalet var den vigtigste, men Sagen havde ogsaa en finansiell Side, og det forekommer mig, at Slutningen af hans Tale konkluderede i, at det finansielle alligevel var det vigtigste. Her er det ærede Medlem kommet i Modstrid med sin tidligere Stilling. Det ærede Medlem har stærkere end nogen anden her i denne Sal angrebet dette System, som man har praktiseret gennem en Aarrække. Jeg kan henvise til en Udtalelse af det ærede Medlem af 3. Februar 1898. Det ærede Medlem nævnede, at Københavns Kommune havde haft en Nettoindtægt af Kødkontrollen paa 108,000 Kr., og saa siger det ærede Medlem: „Det er naturligvis en god Indtægt, men den eksisterer kun paa Papiret, thi denne Indtægt for Kommunen betyder jo, at Fødevareren er bleven fordyret med mindst det samme Beløb, saa at hvad der staaar som en Indtægt for Københavns Kommune, er i Virkeligheden en Udgift for Københavns Indbyggere, og jeg synes, at den Slags Indtægter skulde vi ikke sværme for her i Byen“. Se, det sagde det ærede Medlem altsaa i 1898, da vi behandlede denne Sag, og ved nogle offentlige Møder, som ere blevne afholdte her i København, udtalte det ærede Medlem paa et af disse Møder paa Kløvermarksvejen ifølge „Social-Demokraten“s Referat: „Der findes neppe i noget Land Mage til Kontrolbestemmelser eller Eksempel paa, at Hovedstaden spører sig af fra Landet. Uden om vor By er der trods al Protest fra Befolkningens Side lagt en Række Fæstningsvolde. Ved Siden af disse have Sundhedskommission og Magistrat lagt en Ring af saakaldte sanitære Volde, der virke lige skadeligt baade for Københavns Befolkning og for

vor Landbostand. Det er disse sanitære Volde, vi ønske fjernede, og det af to Grunde. For det første, fordi Københavns Borgere herved hindres i at faa sunde og billige Fødemidler, og for det andet, fordi der herved lægges Hindringer i Vejen for et sundt og naturligt Omsætningsforhold.“

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds angreb altsaa den Gang i de skarpeste Udtryk den Kontrol og Afspærring, som Københavns Kommune satte i Scene lige overfor Landet, den samme Afspærring, som forskellige andre Bykommuner, der gennem Sundhedsvedtægterne have indført Kødkontrollen, delvis have iværksat. Saa sagde det ærede Medlem, at Københavns Kommune har ikke haft noget Udbytte eller Nettoindtægt af Kødkontrollen, men det er ikke rigtigt. Jeg havde Lejlighed til i Fjor paa Grundlag af Københavns Regnskab for 1902 at gøre op, hvad Københavns Kommune havde haft i Indtægt, og det viser sig, at ifølge Regnskabet for 1902 havde man, efter at man havde faaet Anlægssummen forrentet osv., et Nettooverskud af Kødkontrollen paa 68,888 Kr. 47 Øre. Jeg tvivler slet ikke om, at de efterfølgende Regnskaber, som jeg ikke har haft Lejlighed til at se efter, vise en lignende gunstig Status for Københavns Kommune. I Aaret 1902 og de foregaaende Aar havde Københavns Kommune paa denne Konto, foruden at den havde forrentet og afdraget de offentlige Slagtehus, opsparet et Beløb af i alt 246,494 Kr. 55 Øre. Saaledes var Forholdet efter Regnskabet i 1902, det kan det ærede Medlem ikke være ubekendt med. Jeg havde den Gang Lejlighed til samtidig at gennemgaa den anden Kommunes Regnskab, nemlig Horsens Kommunes, for 4 Aar, og det viste sig, at denne Kommune efter at have faaet Forrentning osv. af den Kapital, den havde sat i sit offentlige Slagtehus, havde et aarligt Nettoudbytte af ca. 9,500 Kr. Det er ikke saa lidt for en mindre Provinsby at have et saadant Udbytte, men det Overskud, man paa den Maade faar til Kommunen, faar man i Virkeligheden selvfølgelig kun derved, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds meget rigtigt har bemærket, at man fordyrer Varen for Forbrugerne. Det er sikkert nok, at man sparer Skatteyderne, navnlig de større, for en tilsvarende Udgift, men man fordyrer denne nødvendige Forbrugsartikel for Forbrugerne. Saaledes er det virkelige Forhold, og naar det ærede Medlem for Randers Landkreds (P. Bjerre)